

[Ebba Strange]

Jeg tror, det er godt, at vi i folketinget i dag vedtager dette beslutningsforslag, fordi det også kan give lyst og mod ude omkring på de enkelte skoler, i lærerorganisationer, i elevorganisationer, til at gå i gang med at gøre sig nogle overvejelser, foretage et udredningsarbejde med hensyn til, hvilke ønsker og krav man fra disse organisationers side måtte stille til indholdet af en fremtidig lovgivning.

Ole Vig Jensen (RV):

Vi er i det radikale venstre meget tilfredse med, at vi i dag kan vedtage en principbeslutning om ungdomsuddannelserne, og føler det som en udmærket kulmination på den forespørgsel, vi rejste her i tinget for cirka et år siden. Vi synes også, det er meget tilfredsstillende, at det er lykkedes at skabe så bred tilslutning til beslutningsforslaget, som tilfældet er blevet. Jeg tror, det er om ikke en nødvendighed så absolut en fordel, at der netop blandt de forligspartier, der er med i denne beslutning, ses de samme, som er med i forliget omkring folkeskoleloven.

Jeg har allerede sagt, at de ændringsforslag, der nu er vedtaget, er udtryk for det forlig, der er indgået, og er en forbedring og en tydeliggørelse på en række områder af de hensigter, vi har med det pågældende beslutningsforslag. Men jeg synes ikke, jeg vil undlade at sige, at ministerens oprindelige udspil indeholdt en række udmærkede punkter, som havde et væsentligt indhold og er af betydning for den gruppe af unge, som vi her skal lovgive for – punkter, som stadig er med i beslutningsforslaget.

Jeg tænker her på et af de områder, som jeg tror det haster meget med at få taget op efter denne beslutning, nemlig styringen. Der er netop i et af punkterne indlagt en fremtidig styring af ungdomsuddannelserne, hvor vi fastholder, at det er undervisningsministeriet sammen med arbejdsmarkedets parter, men også andre parter, der beskæftiger sig med uddannelse, der skal have indflydelse. Det gælder først og fremmest indholdet af uddannelserne og den pædagogik, der skal være gældende, men vi har føjet til, at også amtskommunerne skal have indflydelse på den fysiske planlægning. Det har de i forvejen, når det gælder gymnasieudbygningen, og det har vi i og for sig set gode resultater af, i

hvert tilfælde når vi ser på det rent kapacitetsmæssige. Jeg tror, det er en fordel, at vi nu drager amtskommunerne med ind i den fysiske planlægning også af andre ungdomsuddannelser. Jeg tænker naturligvis ikke mindst på de erhvervs-mæssige uddannelser. Jeg tror, det giver mulighed for i højere grad at søge decentrale løsninger på dette område, hvilket er af betydning for det radikale venstre.

I øvrigt mener jeg, at vi ved udbygningen af gymnasierne netop har set den værdi, der ligger i geografisk at sprede uddannelsesinstitutionerne. Det stiller nogle andre krav til os – jeg må indrømme også af økonomisk art – men vejret op med de fordele, der er ved, at uddannelsesinstitutionerne, uddannelsesstederne ligger i nogenlunde rimelig nærhed af, hvor de unge bor, tror jeg, det er af stor betydning.

Efter vores opfattelse åbnes der også med dette beslutningsforslag op for, at vi kan gå i gang med en kapacitetsforøgelse ud over, hvad jeg ved ministeren allerede er i gang med, både når det gælder antallet af uddannelsessteder, og når det gælder udbygningen af praktik- og lærepladser. Det er ingen hemmelighed, at når vi i dag har omkring 40 pct. unge, som søger gymnasiet, så er det ikke for alles vedkommende, fordi det absolut er deres første og eneste ønske; for en dels vedkommende er det, fordi der ikke var tilbud om erhvervs-mæssige uddannelser i deres eget område. Jeg mener, at vi med beslutningsforslaget åbner op for, at vi i en hurtigere takt kan gå i gang med en udbygning af de erhvervs-mæssige tilbud for unge ud over hele landet. Jeg tror, vi gør både de unge, der søger gymnasiet, og gymnasiet selv en tjeneste ved, at der ikke er flere, der søger gymnasiet, end dem, der ønsker at gå den vej og bruge gymnasieuddannelsen som den studieforbere-dende uddannelse, den først og fremmest er tænkt som.

De bekymringer, som jeg har hørt fru Mimi Jakobsen og fru Karen Højte Jensen har givet udtryk for her – måske ikke helt ubegrundet i dagens situation, hvor der er meget stærk søgning til gymnasiet – tror jeg vil mindskes betydeligt. I det øjeblik vi får åbnet op for flere tilbud på de erhvervs-mæssige områder, vil tilgangen til gymnasiet tilpasse sig på en sådan måde, at gymnasiet lettere kan løse sine opgaver. Vi lægger i øvrigt fra